

Воркут Т.А., доктор технічних наук, завідувач кафедри транспортного права та логістики, професор, Національний транспортний університет, Україна

REVIEWERS:

Rach V., Engineering (Dr), professor, Volodymyr Dahl East-Ukrainian National University, Luhansk, Ukraine.

Vorkut T., Engineering (Dr), professor, Natsionalny transport universitet, Ukraine.

РЕЦЕНЗЕНТЫ:

Рач В.А., доктор технических наук, заведующий кафедрой управления проектами и прикладной статистики, профессор, Восточноукраинский национальный университет имени Владимира Даля, Луганск, Украина.

Воркут Т.А., доктор технических наук, заведующий кафедрой транспортного права и логистики, профессор, Национальный транспортный университет, Украина

УДК 342.924

UDC 342.924

ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ ФУНКЦІЙ І ПОВНОВАЖЕНЬ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Щербатюк Н.В., кандидат юридичних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Чичирко С.В., кандидат юридичних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Денисюк О.В., Національний транспортний університет, Київ, Україна

THE PROBLEM OF SEPARATION OF FUNCTIONS AND POWERS THE LOCAL ORGANS OF EXECUTIVE POWER AND THE BODIES OF LOCAL GOVERNMENT

Shcherbatyuk N.V., Law (Dr.), associate professor, National Transport University, Kyiv, Ukraine

Chychyrko S.V., Law (Dr.), associate professor, National Transport University, Kyiv, Ukraine

Denysyuk O.V., National Transport University, Kyiv, Ukraine

ПРОБЛЕМЫ РАЗГРАНИЧЕНИЯ ФУНКЦИЙ И ПОЛНОМОЧИЙ МЕСТНЫХ ОРГАНОВ ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ВЛАСТИ И ОРГАНОВ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ

Щербатюк Н.В., кандидат юридических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Чичирко С.В. кандидат юридических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Денисюк Е.В., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Актуальність статті. Правова система України в останні роки постійно знаходиться у стані реформування, для удосконалення організації усіх сфер соціально-економічного та суспільно-політичного життя. Однією з основних умов функціонування будь-якої демократичної держави є належна організація державного управління та місцевого самоврядування. Для цього необхідно здійснювати реформування як вищих та центральних, так і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, щоб знайти оптимальне поєднання державних та місцевих інтересів.

Органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади покликані вирішувати питання місцевого значення. Від ефективності їх взаємодії буде залежати рівень життя населення. Наразі, ефективного механізму взаємодії між цими органами не існує, адже не вирішеною залишається проблема розмежування повноважень між органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями. Зважаючи на вищевикладене, дана проблема є актуальною та досить складною і тому потребує ґрунтовного дослідження пошуку шляхів її вирішення.

У різні часи проблема діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, дослідження функцій даних органів та розмежування їх повноважень порушувалися

у працях Гончарук Н.Т., Журавського В.С., Карабін Т.О., Майстро С.В., Нижник Н.Р., Ославського М.І., Толстоухова А.В., та інших дослідників.

Конституцією України закріплено дві системи влади на місцях: місцеві державні адміністрації, що є місцевими органами виконавчої влади, та місцеве самоврядування, що являється публічною владою територіальних громад [1]. За своєю юридичною природою системи місцевої влади насамперед відрізняються своїми функціями та повноваженнями. Конституція України гарантує місцеве самоврядування і тим самим не допускає можливості його підміни місцевими державними адміністраціями. Однак, на практиці такі випадки мають місце. Для вирішення даної проблеми спочатку необхідно визначити, що собою являють місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Конституція України (ст. 140) визначає місцеве самоврядування як право територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста – самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Детальніше визначення місцевого самоврядування дається в Законі «Про місцеве самоврядування в Україні»: *Місцеве самоврядування в Україні* – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України [2]. Ключовим тут є надання жителям сіл, селищ, міст можливості самостійно вирішувати питання місцевого значення. Адже, хто як не жителі цих населених пунктів можуть визначити свої потреби, бажання, інтереси.

Система місцевого самоврядування в Україні включає:

- територіальну громаду;
- сільську, селищну, міську раду;
- сільського, селищного, міського голову;
- виконавчі органи сільської, селищної, міської ради;
- районні та обласні ради, що представляють спільні інтереси громад сіл, селищ, міст;
- органи самоорганізації населення [2].

Виконавчу владу на місцевому рівні, тобто в областях, районах, Автономній Республіці Крим, у містах Києві та Севастополі, здійснюють обласні, районні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також місцеві (територіальні) органи центральних органів виконавчої влади. Правовою основою організації та діяльності місцевих органів виконавчої влади є Конституція України, Закон України "Про місцеві державні адміністрації", деякі інші нормативно-правові акти.

Місцеві державні адміністрації – це єдиноначальні місцеві органи виконавчої влади загальної компетенції, наділені правом представляти інтереси держави і приймати від її імені владні рішення на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць. Повноваження місцевих держадміністрацій у цілому реалізуються одноосібно їхніми керівниками – головами місцевих державних адміністрацій [3, с.23].

Як зазначає Карабін Т.О. *компетенція* є правовою категорією, яка характеризується сукупністю прав і обов'язків органів, організацій, посадових осіб з приводу вимоги певної поведінки від фізичних та юридичних осіб та предметів відання, які закріплені Конституцією та законами України, а також підзаконними правовими актами. Відмінність між компетенцією і функціями в тому, що остання позначає частину реального змісту роботи певних суб'єктів, а компетенція виражає міру належного і можливого, хоча і встановлюється виходячи із закріплених функцій.

Компетенція є основною складовою правового статусу органу влади, крім якої остання включає також і функції, цілі та завдання, і місцезнаходження органу в структурі органів влади, і горизонтальні та вертикальні взаємозв'язки з іншими органами тощо [4, с.223].

Співвідношення повноважень органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади визначається як взаємна залежність та зв'язок їх повноважень, що визначаються частіше всього нормативно-правовим способом.

Удосконалення співвідношення повноважень місцевих органів публічної влади означає досягнення саме належного розмежування повноважень відповідних органів, що передбачає

наявність ефективної діяльності як місцевих органів виконавчої влади, так і органів місцевого самоврядування.

Для ефективного здійснення функції управління на регіональному рівні в Україні необхідна взаємна підтримка органів виконавчої влади обласного рівня з органами місцевого самоврядування, погодженість і єдина спрямованість їхніх дій. Тільки в цих умовах можливе демократичне управління територією. Таким чином, під *взаємодією органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування* можна розуміти визначену та регламентовану законодавством діяльність самостійних органів публічної влади, що спрямована на взаємну підтримку, кооперацію зусиль по узгодженому, дійовому й ефективному управлінню на регіональному рівні.

Існування не цілком узгодженої системи організації влади на місцях в Україні сьогодні є перш за все результатом суперечностей у актах чинного законодавства, що визначають функції і повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Через неконкретність компетенційних норм, концептуальну неузгодженість, в деяких випадках і їхню відсутність виникають суперечності в діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, що спричиняє неефективність дій цих органів у процесі вирішення проблем розвитку сіл, селищ, міст та регіонів.

Розмежування повноважень аналізованих органів повинне здійснюватися у відповідності до положень Конституції України, яка визначила принципові межі здійснення цих повноважень. Законів України «Про місцеві державні адміністрації» та «Про місцеве самоврядування в Україні», в яких закріплено повноваження даних органів публічної влади на галузевих засадах управління, визначивши для реалізації їхніх повноважень за незначними винятками аналогічні галузі суспільного життя.

Однак розмежування не досить чітке. У двох законах 16 повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій дублюються повністю і 12 – частково.

Однією з причин такого становища є певна неузгодженість цих двох законів. Нелогічним є існуючий стан, коли Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” містить власних повноважень виконавчих органів рад 67, а делегованих – аж 80. Повноваження органів місцевого самоврядування поділяються на власні, пов’язані з вирішенням питань місцевого значення, та делеговані (передані державою), що стосуються здійснення програм загальнодержавного значення [5, с.157].

Співвідношення повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування можна простежити при розподілі, перерозподілі та делегуванні повноважень.

Ст. 44 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначає повноваження районних і обласних рад делегованих місцевим державним адміністраціям. Оскільки місцеві державні адміністрації здійснюють повноваження, в яких відображаються спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст, то законодавство України містить певні гарантії належної реалізації ними делегованих повноважень. Зокрема, голови місцевих державних адміністрацій, відповідно до Конституції України, Законів України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про місцеві державні адміністрації» щорічно звітують перед відповідними обласними та районними радами про реалізацію делегованих повноважень.

За результатами звітів голови держадміністрації ради приймають рішення, яким дають оцінку роботи місцевої державної адміністрації, її посадових осіб по здійсненню делегованих їм радами повноважень, включаючи прийняття рішення про недовіру голові відповідної державної адміністрації або позбавлення делегованих повноважень місцевої державної адміністрації, про звернення до суду щодо визнання незаконними актів місцевих органів виконавчої влади, які обмежують права територіальних громад у сфері їхніх спільних інтересів, а також повноваження місцевих рад та їх органів.

Таке положення не лише викликає певні протиріччя між органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями, а і є сприятливим ґрунтом для взаємодії представницької і виконавчої гілок влади на місцях, без якого неможливо якісно виконувати завдання щодо подальшого розвитку економіки та культури, соціального захисту населення, підвищення рівня життя громадян [6, с.33].

Органи державної влади активно використовують різноманітні форми співробітництва, консультацій з органами місцевого самоврядування, їх асоціаціями та громадськими організаціями з метою вироблення більш ефективних механізмів для здійснення державної політики у галузі місцевого та регіонального розвитку.

Співпраця районних рад та райдержадміністрацій виражається у спільному проведенні засідань колегій райдержадміністрацій та президій районних рад, щотижневих нарад виконавчих апаратів районних рад та районних державних адміністрацій разом із сільськими, селищними головами, де розглядаються актуальні питання місцевого значення. Все це дає можливість скоординувати роботу двох гілок влади на місцях та оперативно приймати рішення, від яких залежить розвиток регіону.

Складність проблеми розмежування функцій і повноважень між вказаними двома системами місцевих органів влади зумовлена, по-перше, тим, що функціонально (змістовно) це, по суті, однорідні системи, оскільки вони вирішують практично однакові питання. В Україні ця проблема набуває особливого значення ще й тому, що на районні та обласні державні адміністрації Конституцією України покладається не тільки здійснення виконавчої влади в районах і областях (ст. 118) і контроль за органами місцевого самоврядування з питань здійснення делегованих їм законом повноважень органів виконавчої влади (ст. 143), а ще й повноваження районних і обласних рад, делеговані ними відповідним місцевим державним адміністраціям (ст. 119)[1].

Що стосується співвідношення повноважень органів місцевого самоврядування та повноважень місцевих державних адміністрацій, що безпосередньо стосуються управління селом, селищем, містом, то виникають ситуації, коли самоврядне повноваження повністю поглинається тим, яке фактично закріплене в компетенції органів виконавчої влади, що при реалізації даних повноважень порушує дотримання принципу заборони втручання органів державної влади чи їх посадових осіб у здійснення органами місцевого самоврядування наданих власних повноважень.

Існують випадки не просто поглинання повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування одне одним, а пряме їх дублювання. Зокрема, при реалізації делегованих контрольних повноважень можлива ситуація, коли органи місцевого самоврядування діють як перша інстанція, а районна та обласна державні адміністрації — відповідно друга і третя. Це стосується таких повноважень, як здійснення контролю за дотриманням правил торгівлі, законодавства щодо захисту прав споживачів, які віднесені законодавцем до компетенції як районних та обласних державних адміністрацій (п. 8 ст. 16 та п. 7 ст. 18 Закону "Про місцеві державні адміністрації"), так і виконавчих органів сільських, селищних, міських рад (п. "б" п. п. 3 ст. 30 та п. "б" п. п. 2 ст. 28 Закону "Про місцеве самоврядування в Україні").

Відповідно до п. 2 ст. 17 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" до повноважень місцевої державної адміністрації відноситься забезпечення ефективного використання природних, трудових і фінансових ресурсів[7]. Аналогічне повноваження сформульоване і для виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради (п. п. 2 п. "а" ст. 27 Закону "Про місцеве самоврядування в Україні").

Так звана "конкуренція компетенцій" місцевих органів публічної влади відбивається здебільшого на діяльності органів місцевого самоврядування. Закріплення в компетенції виконавчих органів сільських, селищних, міських рад аналогічних повноважень із тими, якими володіють місцеві державні адміністрації, а також вирішення багатьох питань, що стосуються інтересів місцевого населення, за участю місцевих державних адміністрацій призводить до того, що місцеві державні адміністрації виступають на відповідних територіях у ролі найбільш повноважних органів, які здійснюють не лише функції державної влади, а й самоврядні функції. Це спричиняє усунення органів місцевого самоврядування від здійснення реального управління на відповідній території [8,с.116].

Отже, на даному етапі розвитку демократизації України взаємодія місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування має свої протиріччя. В цьому аспекті можна виділити наступні проблемні моменти:

1) Протиріччя у сфері компетенції. Здійснивши аналіз нормативно-правової бази виявилось, що в них має місце дублювання повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій повноваженнях

2) Обсяг повноважень, закріплений у компетенції місцевих державних адміністрацій, є ширшим, ніж той, який є об'єктивно необхідним для виконання їх завдань. Велика кількість повноважень, якими володіють місцеві державні адміністрації, не завжди спрямована на виконання конкретно визначених завдань їх діяльності

3) Місцеві державні адміністрації підконтрольні і підзвітні радам відповідного рівня, ради контролюють реалізацію комплексних програм, виконання бюджету тощо. Крім того, вони заслуховують звіти голови місцевої державної адміністрації, його заступників, керівників управлінь, відділів, інших структурних підрозділів державної адміністрації. В той же час міський, селищний,

сільський голова підзвітні лише територіальній громаді, а рада підконтрольна лише на стільки, на скільки депутати підзвітні своїм виборцям на округах [9,с.11].

4) Значна частина галузевих повноважень, якими володіють місцеві державні адміністрації, є "виконавчими" повноваженнями районних та обласних рад. Наприклад, більшість повноважень у галузі соціально-економічного розвитку території, в галузі бюджету та фінансів, містобудування, деяка частина повноважень у галузі житлово-комунального господарства, побутового, торгівельного обслуговування, транспорту і зв'язку та інші [8, с.117].

5) Повноваження районних та обласних рад, що містяться в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» не в повній мірі дають змогу здійснювати покладені на ці органи завдання.

6) Недосконалість інституту делегування повноважень та відповідних йому засобів стримувань і противаг, що є потенційним джерелом конфліктів.

7) Багато повноважень не конкретизовані за змістом, а відсилають до інших нормативно-правових актів: з питань земельних відносин, навколишнього природного середовища, власності, адміністративно-територіального устрою тощо.

З огляду на вищезазначені проблемні моменти можна сказати, що, на жаль, повноваження між місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування належним чином не розподілені, має місце їх, дублювання, безпідставне делегування. Все це призводить до конфліктів між представниками органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади, до прийняття суперечливих рішень з питань місцевого значення, надмірних фінансових витрат.

Висновки. Отже, підводячи підсумок, можна відзначити, що для вирішення проблем у сфері співвідношення повноважень органів, що аналізувалися необхідно наступне:

1. Удосконалити розподіл повноважень. Слід здійснити чіткий розподіл функцій та повноважень між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, щоб уникнути їх дублювання. Обласні державних адміністрацій мають здійснювати контроль за дотриманням законодавства, організацію заходів загальнодержавного спрямування, адже вони являються органами виконавчої влади. А до сфери діяльності органів місцевого самоврядування слід віднести функції з надання громадських послуг, задоволення культурних, освітніх та інших потреб населення.

2. Удосконалити контроль за реалізацією делегованих повноважень. Для цього необхідно в нормативно-правових актах прописати норми, що б регулювали здійснення контролю за виконанням делегованих повноважень та відповідальності за їх порушення.

3. Створити на регіональному рівні координаційні ради з питань взаємодії місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування.

4. Необхідно внести зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», що стосуються розширення повноважень рад базового рівня та місцевих голів, які обираються на основі загального, рівного, прямого виборчого права у населених пунктах.

5. Вдосконалити механізм захисту прав та інтересів територіальних громад, органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

6. Створити виконавчі структури районних та обласних рад, що полегшить здійснення управлінського впливу на певні об'єкти.

Все це може мати позитивний вплив на покращення ефективності механізму взаємодії між місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р., № 254к/96-ВР. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96>.
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97>.
3. Журавський В. С. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні/ В.С. Журавська – К., 2003. – 246 с.
4. Карабін Т.О. Компетенція місцевих органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування: теоретико-термінологічні аспекти/ Т.О. Карабін // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 29. – К, 2005. – С. 221-228.
5. Толстоухова А.В. Публічна адміністрація в Україні: становлення та розвиток / за заг. ред. А.В. Толстоухова, Н.Р. Нижник, Н.Т. Гончарук. – Д.: Монолит, 2010. – 400 с.

6. Гончарук Н.Р. Взаємодія органів державної влади та органів місцевого самоврядування: правові й функціональні аспекти/Гончарук Н.Р., Прокопенко Л.Л.// Публічне управління/ - № 5. – 2010. – С.31-38
7. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квіт. 1999 р., № 586-XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/586-14>.
8. Ославський М.І. Виконавча влада в Україні: організаційно-правові засади Навчальний посібник/ М.І. Ославський.- Київ: "Знання", 2009. – 270 с.
9. Майстро С. В. Розмежування повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування . – Державне будівництво. – Харків. - № 1. – 2012. – С.5-12

REFERENCES

1. Constitution of Ukraine adopted at the Fifth Session of the Verkhovna Rada of Ukraine of June 28, 1996, № 254к/96-VR. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96> [in Ukrainian].
2. The Law of Ukraine On Local Self-Government in Ukraine on May 21, 1997.-№ 280/97-ВР (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97> [in Ukrainian].
3. The Law of Ukraine On Local State Administrations on April 9, 1999, № 586-XIV (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/586-14>[in Ukrainian].
4. Goncharuk N.R. Interaction of state and local governments: legal aspects and functional; Goncharuk N.R., Prokopenko L.L.; Public Administration; № 5.; 2010.; P.31-38 (Ukr.).
5. Zhuravskiy V.S. State Building and Local Government in Ukraine ; V.S. Zhuravska - K., 2003. ; 246 p (Ukr.).
6. Carbine T.O. Jurisdiction of local executive authorities and local governments: theoretical and terminological aspects ;T.A. Carabine ;State & Law: Collected Essays. Legal and political science. Issue 29.;К, 2005.; P. 221-228 (Ukr.).
7. Maystro S. V. Differentiations of plenary powers between the organs of executive power and organs of local self-government.; State building.; Kharkov.; № 1.; 2012.; P.5-12 (Ukr.).
8. Oslavskiy M.I. The executive power in Ukraine: organizational and legal framework Textbook; M.I. Oslavskiy.; Kyiv: "Knowledge", 2009.; 270 p (Ukr.).
9. Tolstoukhova A.V. Public administration in Ukraine: Formation and development; by the Society. eds. A.V. Tolstoukhova, N.R. Nyzhnyk, N.T. Goncharuk.; D.: Monolith, 2010.; 400p (Ukr.).

РЕФЕРАТ

Щербатюк Н.В.. Проблеми розмежування функцій і повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування /Н.В. Щербатюк, С.В. Чичирко, О.В. Денисюк // Управління проектами, системний аналіз і логістика. — К.: НТУ, 2013. — Вип. 11.

В статті розглянуто проблеми законодавчого забезпечення взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування, розподіл повноважень між ними. Авторами запропоновано напрями вдосконалення механізму взаємодії місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Об'єкт дослідження – повноваження органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади.

Мета роботи – визначення основних проблем у взаємодії органів державної влади і органів місцевого самоврядування та обґрунтування напрямків їх вирішення.

Поставлена мета зумовила вирішення наступних завдань:

- 1) Проаналізувати поняття «компетенція» та «взаємодія органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування»;
- 2) Дослідити проблему розмежування компетенцій місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування
- 3) Виявити спільні і особливі проблеми у співвідношенні повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на різних територіальних рівнях
- 4) Обґрунтувати висновки і пропозиції щодо внесення змін та доповнень до законодавчої бази з метою удосконалення співвідношення повноважень місцевих органів публічної влади.

Метод дослідження. В основу методології дослідження покладено комплексний підхід, зумовлений багатогранністю поставлених завдань з використанням загальнонаукових методів

(передусім, системного, логічного та структурного). Для розв'язання поставлених завдань також використані спеціальні методи: порівняльно-правовий та наукового узагальнення.

Взаємовідносини між державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування мають вплив на розбудову української демократичної держави.

Встановлено, що від ефективності взаємодії даних органів залежить покращення рівня життя населення, так як основним їх завданням є вирішення питань місцевого значення. Виявлено, що при співвідношенні компетенції органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади має місце їх дублювання, а іноді і повне поглинання.

Результати статті можуть бути використані для подальшого дослідження співвідношення повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, РОЗМЕЖУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ, КОМПЕТЕНЦІЯ, ВЗАЄМОДІЯ.

ABSTRACT

Shcherbatyuk N.V., Chychyrko S.V., Denysyuk O.V. The problem of separation of functions and powers the local organs of executive power and the bodies of local government. Management of projects, system analysis and logistics. Kyiv. National Transport University. 2013. Vol. 11

This paper deals with the problem of legislative support interaction of state and local governments, the division of powers between them. The authors suggested areas of improvement of the mechanism of interaction between local authorities and local governments.

Object of research – the powers of local governments and local authorities.

Purpose – to determine the main problems in the interaction of state and local government areas and study their decision.

The goal led to the following tasks:

1) Review the concept of "competence " and " interaction between executive power and local self-government ";

2) To investigate the problem of delimitation of competencies of local authorities and local government

3) Identify common and special problems in the ratio of powers of local authorities and local governments at different territorial levels

4) substantiate the conclusions and proposals for amendments and additions to legislation to improve the ratio of powers of local public authorities.

The method of investigation. The methodology of research put an integrated approach, driven by multidimensional nature of the tasks using scientific methods (primarily systematic, logical and structural). In order to solve the tasks also used special techniques: comparative legal and scientific analysis.

The relationship between public administrations and local authorities have an impact on the development of Ukrainian democracy.

Established that the efficiency of interaction of the data depends on the improvement of living standards, since their main objective is to address local issues. We found that when the ratio of the competence of local governments and local authorities is a duplication, and sometimes complete absorption.

The results of the article can be used to further study the ratio of the powers of local authorities and local governments.

KEYWORDS: PUBLIC AUTHORITIES, LOCAL SELF-GOVERNMENTS, SEPARATION OF THE AUTHORITIES, COMPETENCE, INTERACTION.

РЕФЕРАТ

Щербатюк Н.В. Проблемы разграничения функций и полномочий местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления / Н.В. Щербатюк, С.В. Чичирко, А.В. Денисюк // Управление проектами, системный анализ и логистика. — К.: НТУ, 2013. — Вып. 11.

В статье рассмотрены проблемы законодательного обеспечения взаимодействия органов государственной власти и органов местного самоуправления, распределение полномочий между ними. Авторами предложены направления совершенствования механизма взаимодействия местных органов исполнительной власти и местного самоуправления.

Объект исследования – полномочия органов местного самоуправления и местных органов исполнительной власти.

Цель работы – определение основных проблем во взаимодействии органов государственной власти и органов местного самоуправления и обоснование направлений их решения.

Поставленная цель обусловила решение следующих задач:

- 1) проанализировать понятие «компетенция» и «взаимодействие органов исполнительной власти с органами местного самоуправления»;
- 2) Исследовать проблему разграничения компетенций местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления;
- 3) Выявить общие и особые проблемы в соотношении полномочий местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления на различных территориальных уровнях;
- 4) Обосновать выводы и предложения по внесению изменений и дополнений в законодательную базу с целью усовершенствования соотношения полномочий местных органов публичной власти.

Метод исследования. В основу методологии исследования положен комплексный подход, обусловленный многоаспектностью поставленных задач с использованием общенаучных методов (прежде всего, системного, логического и структурного). Для решения поставленных задач также использованы специальные методы: сравнительно – правовой и научного обобщения.

Взаимоотношения между государственными администрациями и органами местного самоуправления влияют на развитие украинского демократического государства.

Установлено, что от эффективности взаимодействия данных органов зависит улучшение уровня жизни населения, так как основной их задачей является решение вопросов местного значения. Выявлено, что при соотношении компетенции органов местного самоуправления и местных органов исполнительной власти имеет место дублирование, а иногда и полное их поглощение.

Результаты статьи могут быть использованы для дальнейшего исследования соотношения полномочий местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ОРГАНЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ВЛАСТИ, ОРГАНЫ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ, РАЗГРАНИЧЕНИЕ ПОЛНОМОЧИЙ, КОМПЕТЕНЦИЯ, ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ.

АВТОРИ:

Щербатюк Наталія Володимирівна, доцент кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, e-mail:nataw@i.ua, тел. +30442805327, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова,1, к.415.

Чичирко Сергій Васильович, доцент кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, e-mail:nataw@i.ua, тел. +30442805327, Україна,01010, м. Київ, вул. Суворова,1, к.415.

Денисюк Олена Василівна, здобувач, асистент кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, e-mail: yurd2010@mail.ru, тел. +30442805327, Україна,01010, м. Київ, вул. Суворова,1, к.415.

АВТОРЫ :

Щербатюк Наталья Владимировна, доцент кафедры конституционного и административного права Национального транспортного университета, e - mail: nataw@i.ua, тел . +30442805327, Украина, 01010, г. Киев, ул . Суворова, 1 , к.415.

Чичирко Сергей Васильевич, доцент кафедры конституционного и административного права Национального транспортного университета , e - mail : nataw@i.ua, тел . +30442805327, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова, 1 , к.415 .

Денисюк Елена Васильевна, соискатель, ассистент кафедры конституционного и административного права Национального транспортного университета, e - mail : yurd2010@mail.ru, тел . +30442805327, Украина, 01010 , г. Киев, ул . Суворова, 1 , к.415 .

AUTHOR:

Shcherbatyuk Natalia, Associate Professor of Constitutional and Administrative Law of the National Transport University, e-mail: nataw@i.ua, tel. +30442805327, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str., 1, of. 415.

Chychyрко Sergey, Associate Professor of Constitutional and Administrative Law of the National Transport University, e-mail: nataw@i.ua, tel. +30442805327, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str., 1, of. 415.

Denysyuk Elena, Researcher, Assistant Professor of Constitutional and Administrative Law of the National Transport University, e-mail: yurd2010@mail.ru, tel. +30442805327, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str. , 1, of. 415.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Воркут Тетяна Анатоліївна, доктор технічних наук, професор, Національний транспортний університет, м.Київ, Україна.

Хрімлі Олександр Геннадійович, суддя Київського апеляційного адміністративного суду, м. Київ, Україна.

REVIEWER:

Vorkut Tatiana, Doctor of Engineering, Professor, National Transport University, Kyiv, Ukraine.

Hrimli Alexander, a judge of the Kyiv Appeal Administrative Court, Kyiv, Ukraine.

УДК 338.27: 625.76

UDK 338.27: 625.76

АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ КОНТРАКТІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Шкарівська Н.Ю., Національний транспортний університет, Київ, Україна

ANALYSIS CRITERIA FOR EVALUATION THE EFFECTIVENESS OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP CONTRACTS

Shkarivska N.Y., National Transport University, Kyiv, Ukraine

АНАЛИЗ КРИТЕРИЕВ ОЦЕНКИ ЭФФЕКТИВНОСТИ КОНТРАКТОВ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Шкаровская Н.Ю., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Державно-приватне партнерство (ДПП) – це складна форма взаємодії держави та приватного сектору, що має комплексний характер та вимагає певних методик і підходів управління, а також введення нових стандартів оцінки результатів такої взаємодії. Забезпечення ефективної взаємодії держави та приватних партнерів передбачає розуміння, дослідження та уявлення сутності основних критеріїв оцінки укладання контрактів ДПП.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемами впровадження контрактів в умовах ДПП займалися такі науковці як Бондар Н.М., Варнавський В.Г., Холмес С. (Holmes, S.), Хантер Е. (Hunter, E.), Рован К (Rowan K.), Батчикова С.А., Сич Є. М., Жулин О.В., Базилюк А.В. [1,2,3,9,10]. Проте в дорожньої галузі досліджень по цій тематиці не достатньо.

Постановка завдання. Метою статті є визначення основних економічних критеріїв оцінки ефективності контрактів ДПП.

Виклад основного матеріалу. Останні роки для більшості держав стали періодом боротьби за ефективність економічного розвитку та підвищення рівня конкурентоспроможності через розвиток національної інфраструктури. В результаті цього відбулося посилення інтересу держави до приватних підприємств з метою використання їх потенціалу для фінансування, створення й реалізації спеціальних проектів, спрямованих на розвиток інфраструктури. Це призвело до появи нового напрямку – державно-приватного партнерства [9].

Державно-приватне партнерство розглядають як один з ефективних механізмів поповнення дефіциту коштів для розвитку інфраструктури. Характерною ознакою таких відносин є контракти ДПП в яких чітко обумовлені умови взаємодії державного і приватного сектора, що передбачає повну